

Niti sam Kacjanar se ne sme prištevati zavednemu národnemu plemstvu; sodímo o njem tako ali tako, karajmo ga ali pomilujmo in primerjajmo slavnemu Wallensteinu: »slovenski« Wallenstein Kacjanar gotovo ni bil, navzlic svojemu izvirno menda vendar slovenskemu imenu. Že stari Rimljani so rekali, da se sme iz običnega občevanja sklepati na značaj človeški. Kolikor so nam znane obiteljske razmere Kacjanarjeve, kaže vse na to, da je bila ta, prvotno slovenska, rodbina ponemčena že davno pred njim.

V obče se moramo, navzlic tistim zgodovinarjem, (ki prištevajo slovanskim umetnikom celó Kalteneggerja, Strahla, Rötha itd.!) odločno odreči nadi, da bi bilo kdaj mogoče dokazati, da smo imeli n. pr. ob začetku novega veka še slovensko plemstvo. Kar ni storila sila, to so pomagli doseči stanovski predsodki, ki so odtrgali plemstvo od národne celote in je priklopili k tujemu národu. Da se nam ni iznevéřilo národno plemstvo in ga nadomestilo tuje, nam nemilo, težko da se bi nam bile tako grozno skrčile meje in pogubil bogati zaklad národnih ustanóv z národnim duhom vred!

(Dalje.)

Národne pesmi iz Viniškega okraja.

1. Stoji mi vrtec ograjen.

(Podklanška.)

Stoji mi vrtec ograjen,	Kaj se mi klanjaš róžica?	Bi dragemu te trgala,
Pa mi je róžic nasajen;	Te nimam kómu trgati:	A drag mi je predáleko:
Po njem se šeče grófica,	So oče, mamka prestarí,	Je prek tri góre visoke,
Za njo se klanja róžica.	In sestra, bratec premladí.	Je prek dve vóde široke.

Na roki nosi prstan moj,	Le rasti, rasti róžica,
Da se pozná, da je on moj.	Te trgala bo grófica
Za vratom nosi robeč moj,	Ko pride, pride k meni
Da se pozná, da je on moj.	V pozni že jeseni.

2. Fantje mi vriskajo.

(Iz Goleka.)

Fantje mi vriskajo,	Če se pa ženil bom,	Njej tudi bránite,
Tičice pojejo;	S tega se kraja bom,	Srce ji žalite,
Solnce mi doli gré	Tja na brovaško stran	Pa njeno srce
Tam za goré.	Dečve bom zbral.	Le bije za mé.
Kupil bom flintico,	„Kaj mi jo bránite,	Očka jo kregajo,
Flintico srébrno;	Srce mi žalite.	Mamka jo tepejo.
Tič'ce postrelil bom,	Ta je za mé,	Ljubca ne mara nič,
Ženil se bom.	Za moje srce.	Poje ko tič.

Jej kupil bom rutico,	Kupil bom rinčico,
Rutico židano,	Rinčico zláčeno,
Dà si bo brisala	Da se bo trošala
Svoje solzé.	Ljubica ž njo.

Zapisal J. A—č.

